

muligt for dem, der har bygget, at opfylde Lovens Betingelser, at de ikke har faaet Finansieringen i Orden paa en saadan Maade, at Ministeriet har anset det for fyldestgørende. Dette gælder ogsaa saadanne Byggeforetagender, som er paabegyndt i 1923: De er endnu ikke færdigbehandlet, Laanene er endnu ikke kommet til Udbetaling, Obligationerne ikke udstedt, fordi Byggeforetagenderne ikke er endeligt finansieret.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard indrømmede jo, at det var rigtigt, hvad jeg havde sagt, at paa visse Hovedomraader lignede Situationen nu Situationen i 1922, da man vedtog den første Lov. Det ærede Medlem vilde ikke modsige mig i den Opfattelse, jeg havde gjort gældende, at vi fremdeles har Bolignød og ogsaa Arbejdsløshed, men, sagde det ærede Medlem, nu har vi en høj Krone i Mod sætning til i 1922, da vi havde en forholdsvis lav eller i alt Fald en lavere Krone, og det betyder, at vi saa noget nær er kommet ind i normale Forhold, derfor behøver man ikke at tage det Hensyn til Bolignøden og Arbejdsløsheden, som man tog i 1922, for nu vil Tingene gaa i Lave af sig selv. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret, der vil endnu være en Periode, i hvilken det er nødvendigt for det offentlige at træde hjælpende til under en eller anden Form, hvis man ikke skal bringe en længere Standsning ind i Tilvebringelsen af Boliger og dermed bidrage til yderligere at øge Arbejdsløsheden.

Det ærede Medlem gjorde nogle Indvendinger imod Beløbets Størrelse, de 20 Mill. Kr., der er foreslaaet for 1926—27, som det ærede Medlem mener er et for stort Beløb, navnlig naar man ser det i Forhold til det Beløb, der gennemsnitlig er brugt i de tre foregaaende Aar, 1923, 1924 og 1925. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i den Betragtning, jeg tror, det vil vise sig, at 20 Mill. Kr. netop vil være et passende Beløb, det Beløb, som der vil være Brug for. Men skulde det nu vise sig, at der ikke bliver Brug for de 20 Mill. Kr., er der jo ingen Skade sket ved, at der i Loven er en Bestemmelse om, at 20 Mill. Kr. kan anvendes. Jeg kan sige det ærede Medlem, at saa længe jeg har med Administrationen at gøre, vil der ikke blive brugt en eneste Øre udover det, som jeg mener det forsvarligt at anvende; selv om der er Penge til Raadighed udover de 20 Mill. Kr., vil der ikke blive brugt mere, naar jeg ikke skønner, at det er nødvendigt, rimeligt og forsvarligt at give Laan.

Det ærede Medlem har den Opfattelse, at vi nu kan vente, at det private Initiativ vil sætte ind i Byggeriet paa samme Maade som tidligere. Jeg skulde ønske, det var saaledes, men jeg tror ikke, der er Mulighed derfor. Det ærede Medlem Hr. Pitzner har paa fyldestgørende Maade gjort Rede for, hvorledes Forholdet i Virkeligheden er, og jeg skal derfor kun føje nogle faa Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem sagde. Saaledes som hele vort Pengevæsen i Øjeblikket ligger, saaledes som vore Bankinstitutioner er stillet baade i Hovedstaden og ude i Provinserne, er der ikke Tale om, at de vil gaa ind i en foreløbig Finansiering, det vil de slet ikke indlade sig paa, og der kan heller ikke være Tale om, at vi i noget større Omfang kan faa private Folk til at tegne sig for sekundære Panter. Det kan saaledes slet ikke være rimeligt at antage, saaledes som det ærede Medlem Hr. Elgaard mente, at naar man kan faa Statsboligfondsobligationer afsat paa det hjemlige Marked, skulde man ogsaa kunne faa de private Folk til at sætte sekundære Panter i Byggeforetagender. Der er jo den store Forskel, at Statsboligfondsobligationer er altid afhændelige, om end til vekslende Kurser, paa Børsen, men almindelige Panteobligationer kan man ikke møde med paa Børsen og faa gjort i Penge; i mange Tilfælde vil det endogsaa være saaledes, at den, der har en sekundær Panteret, hverken vilde kunne møde i en Bank eller i en Sparekasse med denne Pantet og faa den honoreret, hvis han trængte til Penge. Der er altsaa en himmelvid Forskel mellem dette, at Staten garanterer for disse Panter, og at de skulde kunne overtages af private Folk. Ja, man har endogsaa gjort den Erfaring, at Statsboligfondsobligationer ved den Omstændighed, at de ikke er rene Statsobligationer, har maattet afhændes til en lavere Kurs end de egentlige Statsobligationer, uagtet Sikkerheden jo fornødtigvis er nøjagtig den samme.

Det ærede Medlem talte om, at der var mange ledige Lejligheder i Hovedstaden, og det var jo ogsaa et Varsko om, at man nu skulde være forsigtig. Det ærede Medlem Hr. Pitzner har givet Svar derpaa, og jeg skal kun tilføje, at de faa Hundrede ledige Lejligheder, der er i Hovedstaden, jo ikke paa langt nær naar det Tal, der almindeligvis anses for at være det normale Tal paa ledige Lejligheder, naar Tallet paa ledige Lejligheder og Efterspørgselen efter Lejligheder skal staa i rimeligt Forhold til hinanden, den Vekslen, der stadig er og maa være i Benyttelsen af Lejligheder i en Storby som Hovedstaden. Fejlen er,